

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๕๑ ๕๐๒๕ โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๕๐๓๒

ที่ คค ๐๗๐๕/น. ๗๕๐

วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

เรียน อธิบดี รองอธิบดี วิศวกรใหญ่ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๑ - ๑๘ ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากอง และผู้อำนวยการกลุ่ม/ส่วนในสังกัดสำนักกฎหมาย

ด้วยสำนักกฎหมาย ได้จัดทำมีโครงการเผยแพร่คำพิพากษาศาลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของกรมฯ หรือประเด็นข้อกฎหมายที่น่าสนใจขึ้น อันเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านกฎหมายที่มีความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติภารกิจของกรมฯ ไปยังทุกหน่วยงานภายในกรมฯ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของกรมฯ เป็นไปด้วยความถูกต้อง โปร่งใส สร้างความมั่นใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการจากการจัดทำบริการสาธารณะของกรมฯ

สำนักกฎหมาย จึงขอประชาสัมพันธ์บทความ เรื่อง “อำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัย” รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดบทความที่สำนักกฎหมายเผยแพร่ไปแล้ว ได้ทางเว็บไซต์สำนักกฎหมาย <http://legal.drr.go.th> หัวข้อ ความรู้ด้านกฎหมายเพื่อการปฏิบัติงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ขอให้สำนักบำรุงทางและสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๑ - ๑๘ แจ้งหมวดบำรุงทางหลวงชนบทในสังกัดทราบต่อไปด้วย

(นางสาวฉัตรนภา รัชชาติเจริญ)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

โฆษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

อำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัย

โดย สำนักกฎหมาย กรมทางหลวงชนบท

ตามพ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ไว้ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. ส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก โดยให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาลงโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษ (เช่น ไล่ออก ปลดออก) ของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

สำหรับกรณีของข้าราชการพลเรือนนั้น เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามพ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ปรากฏว่าในการพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. เรื่องหนึ่ง ก.พ.ค. มีความเห็นว่าคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาซึ่งออกตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกโทษ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งฐานความผิด คือส่วนที่วินิจฉัยว่าไม่มีความผิดหรือมีความผิดฐานหนึ่งฐานใด และดุลพินิจการกำหนดโทษ คือโทษที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ เช่น ไล่ออก ปลดออก คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า ก.พ.ค. ใช้อำนาจเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด แทรกแซงและก้าวล่วงอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามกฎหมาย จึงหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๕๕๔/๒๕๖๑ ความว่า

“แม้พ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิอุทธรณ์เฉพาะเรื่องดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาได้ก็ตาม แต่การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนนั้น ต้องอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งเป็นองค์กรกึ่งตุลาการที่มีกฎหมายให้อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ ทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ท. และ ก.พ.ค. ต่างก็มีสถานะเป็นหน่วยงานราชการซึ่งเป็นกลไกของฝ่ายบริหาร ต่างก็ได้รับการแต่งตั้งและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในระดับ พ.ร.บ. จึงเป็นองค์กรที่อยู่ในระดับเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งจึงไม่อาจมีผลเป็นการลบเลือนอำนาจหน้าที่ของอีกหน่วยงานหนึ่งได้ แม้พ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ จะกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการกำหนดโทษเท่านั้น แต่การใช้ดุลพินิจของ ก.พ.ค. ก็มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ โดยเฉพาะเช่นกัน ดังนั้น ก.พ.ค. ย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งเรื่องฐานความผิดและดุลพินิจในการกำหนดโทษได้ตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ในพ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และกฎ ก.พ.ค. ที่ออกตามพ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ”

อย่างไรก็ตาม การพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. จากมติชี้มูลทางวินัยของ ป.ป.ท. ดังกล่าวนั้น จะแตกต่างจากการชี้มูลทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๖ ว่า องค์กรที่พิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติแล้วได้ ทั้งนี้ ด้วยสถานะและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ ป.ป.ท. และ ป.ป.ช. มีความแตกต่างกัน